

Radomír Marek - letecké curriculum vitae

Ke konci války mne silně zaujalo létání zdejších modelářů s modely Na Příčnici, jen pár set metrů od mého bydliště. Zde také vzniklo plachtařské letiště a již od srpna 1945 tam byl zahájen pravidelný výcvik na kluzácích se startem gumovým lanem, později i navijákem. Strávil jsem tam hodně času, očumoval, tu a tam něco podržel a hlavně poslouchal.

První členský průkaz Aeroklubu Hronov jsem získal v r. 1949 jako člen modelářského odboru. V r. 1952 jsem se stal členem plachtařského odboru a absolvoval A-B-C výcvik (na Šk-38, GB-IIb) na navijáku již na novém letišti ve Velkém Poříčí.

V roce 1953 jsem složil pilotní zkoušky, (tzv. úřední „C“) a obdržel první pilotní průkaz. Závěrem r. 1952 jsem se skupinou dalších členů AK na našem letišti zahájil motorový výcvik (C-106), který vedli instruktoři z Aeroklubu Nové Město nad Metují. V roce 1953 byl tento výcvik u nás zastaven a já v něm už nepokračoval.

V květnu 1954 jsem úspěšně absolvoval plachtařský instruktorský kurs v Hořicích v Podkrkonoší. Svoje první družstvo žáků jsem cvičil hned poté v Novém Městě.

V září 1954 jsem v souvislosti se studiem na tamní VŠS přestoupil do AK Svazarmu Liberec. Tam jsem v průběhu studia působil jako plachtařský instruktor, trochu (nepříliš výrazně) plachtil, okusil i tamní vlnu, v r. 1955 absolvoval základní branecký parašutistický výcvik.

1957-59 výcvik pilota motorových letounů dle branecké osnovy – včetně nočního létání v Mnichově Hradišti. Následoval výcvik vlekaře. (C-5, C-105, C-205, C-106, K-65 „Čáp“, K-68 Piper „CUB“).

Po ukončení studia v LBC jsem se vrátil do AK Svazarmu Hronov, který v té době měl statut „navijákové stanice“ a proto jsem motorově létal v Novém Městě. Zde jsem také vlekal naše plachtaře. Snažili jsme se získat pro naše letiště kategorizaci „aerovleková stanice“, ale náš aeroklub i letiště byly administrativním rozhodnutím Svazarmu na podzim 1961 zrušeny. Po tomto zrušení jsem v roce 1962 ukončil svou činnost i v Novém Městě.

V letech 1968-69 jsme s dalšími bývalými členy ustavili nový Aeroklub Hronov a usilovali o obnovení letiště. To se nám tehdy ještě nepodařilo.

Po „sametové revoluci“ 1989 jsme v r. 1990 znovu založili náš dnešní Aeroklub Hronov. Od MěNV Hronov jsme smluvně získali do trvalého užívání pozemky za účelem obnovení letiště a s JZD Žďárky dohodli jejich praktické předání. Hangár jsme však museli od JZD koupit, protože jej ÚV Svazarmu v r. 1975 smluvně směnil za stavbu provozní budovy na letišti v Novém Městě.

V letech 1993-4 jsem si už „doma“ obnovil plachtařskou kvalifikaci, kde jsem své druhé pilotní zkoušky absolvoval v Broumově. K motorovému létání jsem se již nevrátil, ale dobře jsem si zaplachtil po naší krajině při řadě různých volných přeletů po Krkonoších, Jizerských horách a na druhou stranu Orlických horách. Nikam moc jsem nespěchal a vždy bezpečně doletěl na letiště Aeroklubu Hronov ve Velkém Poříčí. Své létání jsem skončil v roce 2012.

Od devadesátých let jsem jako předseda aeroklubu (1990-2006) usiloval hlavně o rozvoj naší letecké základny – LKVP, aby splňovala požadavky zákona a ostatních předpisů a aby se nám tu dobře žilo a létalo a abychom byli ve shodě s obcemi i veřejností.

Radoš Marek IV./2016

Pár řádků, které pomohou vystihnout letecké srdce Radoše Marka pro ty, kteří ho neznají. Ti, kteří ho znají, to už dlouhé roky vědí a těm dalším, kteří na letišti Aeroklubu Hronov přicházejí začít létat, nebo jen na návštěvu bych tímto rád připomenul, za co vše Radošovi vděčíme. Každá doba má své hrdiny a svoji historii. Díky Radošovi známe historii našeho letiště. Radoš byl v dobách velkých změn vždy tím, kdo se první snažil o obnovení našeho letiště. Po roce 1989 se to povedlo. V této době byl Radoš vůdčí osobností, která měla na svých bedrech to nejdůležitější, legislativu. Povedlo se mu splnit jeho sen o obnově letiště. Radoši děkujeme a věřím, že si i další generace budou vážit historie našeho krásného letiště Aeroklubu Hronov ve Velkém Poříčí, kterou jsi zaznamenal v kronikách.

Pevné zdraví, pohodu a ještě spoustu krásných letů z LKVP ti k Tvému životnímu jubileu přejí členové aeroklubu.

Antonín Teichmann